

**IX Jornada Mundial dels Pobres:
Lleó XIV demana no resignar-se a les noves onades d'empobriment**

La Conferència Episcopal i Càritas promouen la jornada, que enguany se celebra sota el lema "Tu, Senyor, ets la meva esperança".

Palma, 12 de novembre de 2025.- En el marc de la IX Jornada Mundial dels Pobres, que l'Església celebra el pròxim diumenge 16 de novembre sota el lema "Tu, Senyor, ets la meva esperança", Càritas Espanyola ha presentat les dades de l'IX Informe FOESSA, una radiografia preocupant sobre l'exclusió social a Espanya. Ambdues iniciatives s'entrellacen en una mateixa crida: no resignar-se davant de la pobresa ni perdre l'esperança en la possibilitat de construir una societat més justa i fraterna.

El IX Informe FOESSA adverteix sobre un procés inèdit de fragmentació social en què les classes mitjanes es contrauen desplaçant moltes famílies cap a situacions de molta dificultat. Espanya manté a més a més una de les taxes de desigualtat més altes d'Europa, amb 4,3 milions de persones en situació d'exclusió severa, un 52% més que el 2007.

Davant d'aquesta realitat, el missatge del papa Lleó XIV per a aquesta Jornada té una actualitat especial. Sota el lema del Salmista "Tu, Senyor, ets la meva esperança", el Pontífex alerta del risc d'acostumar-se i resignar-se davant de les noves onades d'empobriment. Davant d'això, convida a posar els pobres al centre de la mirada i a generar nous signes d'esperança que testimonïïn la caritat cristiana.

La Conferència Episcopal Espanyola (CEE) i Càritas acullen aquesta proposta i s'uneixen per celebrar aquest dia i difondre diferents materials que s'ofereixen com a pautes per animar trobades a les diòcesis, parròquies, comunitats, moviments, associacions i institucions de l'Església.

Jornada Mundial dels Pobres en el context del Jubileu de l'Esperança

La Jornada d'enguany se celebra al context del Jubileu de l'Esperança. Les dues iniciatives, impulsades pel papa Francesc, coincideixen en la urgència de fer visible l'esperança, especialment entre els que viuen en situació de pobresa, són víctimes de la gana, la violència, el desplaçament forçós dels llocs d'origen i la vulneració dels drets humans.

Les paraules del Salmista «Tu, Senyor, ets la meva esperança» també brollen d'un cor oprimat per greus dificultats. Però, com recorda Lleó XIV, roman ferm en la fe i troba en Déu la roca i l'enforteix on recolzar-se. Com el Salmista, el pobre "pot convertir-se en testimoni d'una esperança forta i fiable" perquè "la professa en una condició de vida precària, marcada per privacions, fragilitat i marginació. No confia en les seguretats del poder o del fet de tenir; al

contrari, les pateix i sovint n'és víctima. La seva esperança només pot reposar en un altre lloc".

El Pontífex convida a reconèixer Déu com "la nostra primera i única esperança" per fer "el pas de les esperances efímeres a l'esperança duradora. Davant del desig de tenir Déu com a company de camí, les riqueses es relativitzen, perquè es descobreix el veritable tresor de què realment tenim necessitat". De fet, assenyala que la pobresa més greu és "no conèixer Déu". Pensar "que no necessitem Déu i que podem tirar endavant la pròpia vida independentment d'Ell".

Nous signes d'esperança que testimoniïn la caritat cristiana

Lleó XIV també indica les responsabilitats que comporta "la invitació bíblica a l'esperança". Mentre s'afronten les causes estructurals de la pobresa, "tots estem cridats a crear nous signes d'esperança que testimoniïn la caritat cristiana, com ho van fer molts sants i santes de totes les èpoques". Entre aquests signes d'avui destaquen les cases-família, les comunitats per a menors, els centres d'escolta i acolliment, els menjadors per als pobres, els albergs o les escoles populars "tan importants per sacsejar-nos de la indiferència i motivar el compromís en les diferents formes de voluntariat".

Per a l'Església, els pobres "no són una distracció" sinó "els germans i germanes més estimats". Cadascú "ens provoca a tocar amb les mans la veritat de l'Evangeli". Per això, la Jornada Mundial dels Pobres "vol recordar a les nostres comunitats que els pobres són al centre de tota l'acció pastoral. No només de la seva dimensió caritativa, sinó també del que l'Església celebra i anuncia".

Els pobres, afirma el Papa "no són objectes de la nostra pastoral, sinó subjectes creatius que ens estimulen a trobar sempre noves formes de viure l'Evangeli avui". A més, en promoure el bé comú "la nostra responsabilitat social es basa en el gest creador de Déu, que a tots dona els béns de la terra; i igual que aquests, també els fruits del treball de l'home han de ser accessibles de manera equitativa. Ajudar el pobre és, en efecte, una qüestió de justícia, abans que de caritat".

Lleó XIV acaba el seu escrit posant la seva esperança que aquest Any Jubilar "pugui impulsar el desenvolupament de polítiques per combatre antigues i noves formes de pobresa, a més de noves iniciatives de suport i ajuda als més pobres entre els pobres. El treball, l'educació, l'habitatge i la salut són les condicions per a una seguretat que mai s'aconseguirà on les armes. Estic content per les iniciatives ja existents i pel compromís que cada dia assumeixen internacionalment un gran nombre d'homes i dones de bona voluntat".